

tíðindablaðið

Útgevart: p/f sosíalúrín

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosíalúrín. Prent: p/f pressan 1981

sosíalúrín

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Torført lógarsmíð

oddagrein

HERFYRI vísti Tórfinn Smith, blaðstjóri á tað sera óhepna hann hevði verið vitni til, tá ungdomar í 14–15 ára aldri fáa óavmarkaða atgongd til rúsandi drykkir. Tað var ein hending umborð á Norrønu, og bað hann avvarandi um at steðga hesum í stundini. Seinni hevur stjórinn á reiðarínum sagt frá, at teir beinanvegin steðgaðu sølu til ungdomar, tí hetta var avgjort ikki í teirra interessu.

HENDA hending er vónandi bert tann eina, men hon kann geva okkum høvi til at vísa á, at hetta vandamál, sum er í øllum samfeløgum, eigur at vera uppfylgt á ein slíkan hátt, at myndugleikarnir altíð kunnu byrgja fyri, tá tekin eru til hættsisla misnýtslu av rúsdrykkjum. Tí tað er eingum sum ynskir ein ungdom, sum skal vera bundin av tilikari nýtslu, sum skjótt kann føra til misnýtslu.

AV OG Á eru røddir frammi, sum

vísa á skeivleikar í rúsdrekkaálóg-gávuni og sum eisini vísa á at lógarbókstavurin ofta ikki samsvarar við tað sum í veruleikanum fer fram í samfelagnum. At lóg og handheving av lógini ikki eru á einari leið.

TAÐ ER sjálvsagt óheppi, tí tað elvir til at respektin fyri lógum og myndugleikum sum handheva skulu lógirnar fellur í virði. Og tað er alt annað enn gott.

TAÐ ER royndur lutur, at löggáva á rúsdrekkaálóginum er torfør, tí tað verður ikki hugsað um henda spurning so edrúliga sum ynskjandi var. Men harfyri er tað neyðugt eisini at fylgja hesi lógini upp. Bæði má hetta hava áhuga fyri teir partar sum ynskja størri avmarkandi reglur og teir sum ynskja leysari teymar.

TAÐ ER tíverri alt ov ofta soleiðis, at avvarandi myndugleikar siga, at lógarteksturin er so ógreiður at ikki er møgulegt at grípa inn, hvørki so ella so. Og tað má so vera uppgáva löggjevaranna at rætta tilik brek.

Brennivín og kærleiki

Eg kann ikki tuga. Í dag leygarmorgun eftir Olavs-vøku 30. juli hoyrði eg andagt, ið fall mær fyri brósti.

Talað var út frá róm. 12.10 »kappist ævum at veita hvør øðrum virðing«. Har varð noktað okkum trúgvandi at koma við peikifingri viðvíkjandi tí ólevna, sum fer fram á Olavs-vøku av drykkiskapi. Og heldur var víst á at vísa kærleika og virðing.

Eg vil sitera ørindi beint framman fyri, róm. 12.9 »Kærleikin veri falsleysur, havi andstygð fyri hinum illa, haldið fast við hitt góða.«

Stutt sagt, fyllskapur er av tí illa.

Síðan var talað um at moralisera, og at tað var av tí illa. At moralisera vil siga at vegleiða fólk í at halda lógina og boðini. Jesus kom ikki fyri at avtaka lógina og profetar-

nar, men fyri at fullføra.

Viðari var sagt, at Guð hevði givið okkum livið, við tess gyrndum og ódygdum, eins væl og dygdum.

Guð gav okkum livið við boðum um at halda hansara lógir og fyriskipanir, men Satan freistaði okkum at gera móti Guðs boðum. Av hansara ávum kom gyrnd, ódygdir og onnur synd inn í liv okkara. Í minum oyrum ljóðaði tað, sum tað gekk nokk alikavæl, Guð er jú góður. Vit skulu bert elska og virða hvønn annan. Vit eru jú øll Guðs børn, og Jesus doyði fyri okkum, um so vit eru trúgvandi ella ei, um vit skikka okkum so ella so.

Hetta er tað reina hyklari.

Nú verður hetta ikki sagt fyri at døma ella forðma nakran.

Guð elskar okkum øll. Og um tú hevur verið full-

ur á Olavs-vøku ert tú ikki glataður. Men, um tú ikki eigur Jesus, sum tín frelsara, ert tú glataður.

Vit synda øll, bæði trúgvandi og vantrúgvandi. Vit treingja øll til fyrigeving. Og hana eiga vit í Jesusar blóði.

So stóran kærleika hevur Guð til tín, at hann offraði sín egna son. Vilt tú elska hann, ið doyði í tín stað, tá skalt tú verða friur, friur frá synd og dómi.

Guð hevur bara eitt at geva tær, sín kærleika. Kom og tak imót.

Kefas



FREEZE — endamálið við friðargonguni -83

Av tí, at nógvar misskiljingar tykja at vera í samband við endamálið við friðargonguni hjá norðurlendsku kvinnunum til New York og Washington, fari eg at endurtaka hetta endamál:

Við at fara yvir at stuðla teimum amerikansku friðarrørslunum, so stuðla luttakararnir kravinum um FREEZE. Hetta merkir bert fullkomuligur steðgur fyri royndum við og framleiðslu av nýggjum atomvápnum. Hetta merkir eisini, at tey stuðla hugskotinum hjá Palme, at Norðurlond, eisini Grønland, Ísland og Føroyar, skulu lýsast sum umræði uttan kjarnorkuvápn.

Hetta er alt. Tey mót-mæla hvorki Nato ella Warzawasamgonguni ella nakrari stjórn í heiminum. Tey krevja bert eitt evar-ska litið vet av viti og ábyrgdarkenslu frá teimum mannfólki, sum dominera hesa verð, soleiðis at okkara børn skulu fáa ein pinkalitan tjans til at fáa eitt liv eins og vit fingja tað.

Friðarfólkini hava fingið nógvið niður yvir seg, men tey hava eisini fingið dyggan stuðul frá fólki og felagsskapum í Føroyum av øllum hugsandi politiskum litum, soleiðis sum teirra systurfelagsskapir í USA eisini hava fingið tað.

Friðargongan -83 Oslo -

politisk
viðmerk-
ing

New York - Washington fær stuðul frá fakfeløgum til kirkjurnar og evangelisku samkomurnar í USA, frá so ymiskum fólki sum ST-áðalskrivaranum, Edward Kennedy, Billy Graham og Coretta King.

So latum okkum heldur vóna, at okkurt gott spyrst burtur úr ferðini, enn at gita ilt og leggja friðargonguna fyri hatum millum føroyingar.

Fer heimaútróðurin í søguna

Tað ið fekk meg at taka pennin í hond var grein, ið Eli Nolsøe, lógtingsmaður hevði í Dimmalætting herfyri. Her visir hann á, at bátar, ið leigaðir eru av Landsstýrinum til royndarfiskiskap trola líka inn á 3 fjórðingar, meðan annað skip ið landið hevur leigað sprongir trolid av smáfiski á várløiðum. Nógvið hevur verið tosað um ránsveiðuna hjá bretum, tá ið hon var í hæddini, og trolarnir løgu ímillum oyggjarnar og fyltu uppi. So tað kann ikki sigast annað enn tað eru syndarlig tíðindi, ið Eli Nolsøe kemur við.

Er tað nakað hald í hesum tíðindum er minsta kravið at alt kemur fram í ljósið. Her í Vágoyinni er stóðan hjá linu- og snellubátunum líka ring sum norðanfjers.

Nú í fleiri fylgjandi ár hevur so gott sum eingin fiskiskapur verið hjá bátunum. Um veturin hava

bátarnir tað ringa veðrið at stríðast við, men tá ið tað er klúgvandi hevur verið farið til útróðrar, men úrslitið hevur sum sagt verið sera vánaligt, ja, so vánaligt, at tað er kanska ein spurningur um tíð, so er kanska eingin linubátur til heimaútróður eftir í Vágoyinni. Hjá teimum smærru bátunum, ið dríva útróður um summarið er stóðan líka ring bæði við snellu og linu.

Tað eru fleiri trolarar her í oynni og hevur tað gingið teimum stak væl og tað er at fegnast yvir, tí teir eru grundstúðulin hjá flakavirkjunum, við tað at teir tryggja javna tilgongd av rævur, men tað kann ikki vera rætt at samstundis sum tað fer ein ótrúliga konsentreraður trolfiskiskapur fram á leiðunum hjá Mykines, bæði norðanfyrir og serliga sunnanfyri, gevur Landsstýrið trolbátum á landleiðini loyvi at trola inn at 4 fjórðingum úr landi.

Fyri tað fyrsta er tað mær vitandi einasta stað í Føroyum, at trolbátar sleppa so nær landi, harafturat liggur eitt tað besta fiskipláss hjá sørvingum — »Grunnurin« — beint innanfyri har ið trolbátarnir royna.

Vágoyggin hevur 2 umboð á Føroya Lógtingi, tað má tykjast mongum óskiljandi at hesir menn ikki hava gjørt vart við hesa ótolandi stóðu hjá heimaútróðrinum í Vágum.

Øll vita vit at nógvið fólk arbeiða á flakavirkjunum, men hóast alt so eru tað ikki so fáir menn, ið ikki hava stóðugt arbeiði, tiskil rógva teir út, men sum fyrr sagt, so sær tað út til at heimaútróðurin er við at verða tileinkisgjörður við stuðli frá Landsstýrinum, tí vil eg hervið heita á Landsstýrið um at fáa børt um hesi víður-skifti, soleiðis at heimaútróðurin ikki kemur at doyggja út. Frank

Tað er betri at byrja at drekka tíðliga enn seint

Viðmerking til Ola Hammer.

15 ára gomul børn drekka — tað eru fá sum byrja seinni; tað er eit eg.

Eg skal nevna her, at tann 15 ára gamli sum hevur keypt sprutt umborð á Norrønu, hevur fingið signingina frá for-eldrunum, so tað er í lagi.

Men taka vit og venda bilætinum eitt sindur á, og tosa um tey sum eru eldri.

Ein maður er giftur og eigur børn, hann drekkur, og tá hann kemur til hús, byrjar hann at buka konuna av. Tá børnini vakna av standinum, og koma og siggja skilið, tá sleppa tey ikki undan.

Eg byrjaði at drekka 15 ára gamal. Tá eg var 17 ára gamal bleiv eg forlovaður og fløskan datt so at siga burtur.

Av royndum skal eg siga tí tykkum sum lesa hetta, at tá man byrjar tíðliga, slakkar man eisini av tíðliga.

S.H.C.